

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 119

гр. Перник, 30 май, 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осемнадесети май, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове: ЕМИЛИЯ И. СЛАВА Г.

при секретаря М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 67, постановено по нах дело 1360/2010 г. районен съд перник е оставил без разглеждане жалба на "Р.Й." ЕООД против наказателно постановление № 10-1095/17.IX.2010 г. на'държавен експерт в ГД "ИДТН". Районният съд е приел, съобразно разпоредбата на чл. 58, ал. 3 от ЗТИП, че наложената на жалбоподателя имуществена санкция е изключена подлежащите и допустими за обжалване санкции по този закон.

В касационна жалба срещу това решение, жалбоподателят поддържа искане за отмяна на оспорвания съдебен акт, изтъква като правно основание разпоредби от Конвенцията за защита правата на човека и харта за основните права на европейския съюз. Прилага препис от определение по вчхд 23/10 г. на Адм, съд Бургас.

Ответникът по жалбата не взема становище.

Участващия представител на окръжна прокуратура Перник поддържа становище, че обжалвания съдебен акт не следва да се отменя.

Административен съд Перник, като обсъди становищата на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Жалбата е процесуално допустима - подадена от засегната от действия и аакт на АНО страна в законово определения срок.

По същество е неоснователна.

Въззивният съд е приложил правилно закона, като се е съобразил с наложена от българския законодател норма.

Законодателят е приел, че има определен праг от който нагоре размер на наложена санкция подлежи на обжалване, т.е. на съдебен контрол. Тази разпоредба е приета от висш законодателен орган на РБългария и съдът с оглед конституционно вменено му задължение по чл. 116, ал. 2, изр. 2 от КРБългария е длъжен да се съобрази с това задължение. Волята на законодателя не може да се тълкува като такава, противна на цитираните Харта за основните права на ЕС и КЗПЧ. Санкционната разпоредба е приета и е в сила от 2002 г., след влизането на България в ЕС и в тази връзка предмет на национално

законодателство е определянето на необжалваеми прагове на глоби и имуществени санкции.

Разпоредбата на чл. 59; ал. 3 от ЗАНН, визираща необжалваемостта на постановлението в зависимост от стойността на наложеното наказание, следва да бъде прилагана по аналогия при ангажирана обективна административно-наказателна отговорност на юридическите лица, с налагане на административно наказание "имуществена санкция".

Приложеният препис от съдебен акт на регионален административен съд не е с тълкувателно значение и не ангажира с изложеното становище настоящия съдебен състав.

В тази връзка, жалбата срещу прекратителен съдебен акт на въззивния съд е неоснователна и последния следва да се потвърди.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 67, /имащо характер на определение/, постановено по нах дело 1360/10 г. по описа на РС Перник.

Определението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: /п/